

Lucas Kingma

Dankwoord

Meneer de voorzitter, zeer gewaardeerde gasten, dames en heren leden van de NVvR,

Toen ik donderdag 4 april van dit jaar nietsvermoedend mijn e-mail opende, zat daar de agenda voor de aanstaande bestuursvergadering tussen. Ik ontvang die agenda, overigens zonder alle bijgaande stukken, opdat ik als lid van de redactie van Memorad én als spreekbuis van de NVvR bij de OMS weet wat er binnen de vereniging speelt. Ronduit verpletterend en zelfs wat angstaanjagend was daarbinnen de mededeling dat het bestuur moest besluiten over *MIJN* aanstaand erelidmaatschap. Een verrassing was het echter nog steeds toen ik op 11 juni, op speciaal verzoek van de voorzitter, de ledenvergadering bezocht, waar je eigenlijk discreet *NIET* behoort te verschijnen, maar nog altijd niet wist wie de veroorzaker was van dit kleine leed. Ytzen van der Werff dus. Zelfs toen hij mij weer binnen riep, ging er nog geen lampje branden, waar het feit inmiddels toch was bevestigd via goedbedoelde opmerkingen van een maat en een assistent.

Ik ken Ytzen gelukkig al heel wat jaren en ik weet nu welke bedoelingen er achter zijn opzet steken, zoals ik die ook weet van Floris Sanders. Graag wil ik mijn dankwoord beginnen met beiden apart en gezamenlijk te bedanken. Een bijeenkomst als deze levert altijd een lange rij van te bedanken personen op, maar ik wil de daarbij gebruikelijke volgorde omdraaien en allereerst mijn geliefde Hanka en onze beide kinderen Marieke en Hylke-Jan bedanken. Jullie geduld en ruimheid van geest hebben het mij mogelijk gemaakt om mij, ook vanuit het Haagsche, zeer ruim te ontplooiën. Zonder jullie steun geen erelidmaatschap – zo heb ik bij de inspanningen die daaraan ten grondslag liggen, een aardige Mercedes behoorlijk versleten. Maar het is bovenal de ruimte die ik van jullie kreeg om iets wat ik leuk vind ook uit te voeren. Mijn maatschap, secretaresse en laboranten wil ik hier zeker ook noemen. Ook daar ontmoette ik veel ruimte om hetgeen begon als een normale verplichting, maar allens een hobby leek te worden, tot een goed einde te brengen. Het is daarbij goed om te bedenken dat het in de maatschap waarvan ik deel mag uitmaken, de goede gewoonte is veel tijd te besteden aan de NVvR. Het kan geen toeval zijn dat mijn voorganger in velerlei opzicht, Albert Smeets, ook erelid is na voorzitter te zijn geweest, naast zijn vele andere verdiensten. Het zat er echter al vroeg in, want ook mijn opleider Jack Blickman is erelid van de NVvR geworden, en hij gaf ook in dit opzicht een goed voorbeeld. Het is goed te zien dat die fakkel via zijn echtgenote Mary, hier aanwezig, en zoon Hans Blickman wordt doorgegeven. Ook mijn huidige maten verrichten veel werk voor en aan de NVvR, te veel om hier gedetailleerd te noemen.

Wie hebben er nog meer bijgedragen? Allereerst de Onderwijscommissie, waarin ik met de steun van solide heren zoals Willem Mali, Jos van Engelshoven en Han Laméris met veel plezier heb mogen werken. Het zal u niet verbazen dat ik hier graag ook noem het bestuur uit mijn periode, het grensvlak tussen Sjef Ruijs en Ard den Heeten, geen enkel bestuurslid uitgezonderd – het waren en zijn goede contacten. Toch wil ik enkelen apart vermelden: Teus Bernt, van wie ik heb leren zakelijk denken. Walter Mallens, van wie ik heb geleerd genuanceerd te zijn; Kees Vellenga, bij wie alles altijd romantisch was, en Eduard Mooyaart, die strikt logisch te werk ging. Het doet niets af aan de inspanning van vele anderen; ik noem u drie: Femmy Blommendaal, Martijn van Dam en opnieuw Floris. De CvB werd in de tijd van de opkomst van de NSF en de teloorgang van de LSV van steeds groter belang, en gezamenlijk hebben we heel wat voor de NVvR kunnen bereiken. De NVvR staat op de kaart in specialistisch Nederland, iets wat zij mede dankt aan de steun die ze kreeg van

de NVvP, in het bijzonder van Jan Broekman en Paul Blok, hier aanwezig. Hij is er het sprekende voorbeeld van dat in de zich verhardende wereld der specialisten toch vrienden bestaan. Aan het slot gekomen, meneer de voorzitter, wil ik u, uw bestuur en de leden van de NVvR bedanken voor de steun en eer die ik heb mogen ondervinden. U benoemde mij, maar daarmee spreekt u uw waardering uit over het werk en de bijdragen van velen. Dank u wel.

Lucas Kingma

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.